

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija I. zvezek: Vera in boj

3. del

NACIONALSOCIALISTIČNA IDEJA

Nacionalsocialistično idejo je najtežje ubesediti:

"Nacionalsocializem je volja do življenja naroda, ki se uteleša v stranki."

S tem stavkom bi pravzaprav lahko zaključil poglavje, saj je v njem povedano najpomembnejše. Ta opredelitev že vsebuje ideje o Volksgemeinschaft, avtarkiji in planskem gospodarstvu, o Veliki Nemčiji, rasi in Lebensraum. Za nacionalsocialiste programi niso dogme, temveč pripomočki za preživetje, ki so služili le enemu cilju:

Zagotovitev prihodnosti nemškega naroda in bele rase!

Če pa zdaj predstavim celotno nacionalsocialistično idejo, takoj poudarjam, da ne želim ustvariti nove dogme ali na novo napisati programa NSDAP. Prav tako ne želim razviti zgodovine ideologije, ki bi bila omejena na obdobje 1920-1945, temveč v svoje razmišljanje vključujem dolgo obdobje prepovedi in posledice današnjega nacionalsocialističnega gibanja.

V središču nacionalsocialistične ideje je spoznanje o Volksgemeinschaft. Volk je številčno največji naravni sistem, ki mu še vedno lahko čutimo spontano zvestobo, občutek "pripadnosti". Ta občutek pripadnosti se naravno razvija od najmanjše organske celice človeške skupnosti - družine - do klana, vasi, mesta, regije in nazadnje do naroda. Če je ta naravna struktura ljudstva prisotna in nedotaknjena, je to ljudstvo srečno, prevladujeta občutek samozavesti in samozaupanja, tudi slabe čase premaguje hitro in v bistvu brez bolečin. Le zato, ker je nacionalsocializmu uspelo ustvariti in oblikovati Volksgemeinschaft, je lahko šest let vsemu svetu nudil odločen odpor. Nacionalsocialistična država ni razpadla in do zadnjega trenutka ni prišlo do ljudske vstaje. Šele ob jasnem vojaškem porazu se je ljudstvo zlomilo, izčrpano od navala bomb, terorja in laži. Od začetka industrijske revolucije je bilo to čustvo do ljudstva in domovine, zavest o lastni pripadnosti nacionalni celoti, vse bolj pokopano. Do izbruha prve svetovne vojne je bilo še živo, nato pa je usahnilo.

Izgubil se je tudi občutek pripadnosti svojemu neposrednemu življenjskemu krogu, saj se je povečala mobilnost, grdota sodobnih mest pa takšnih občutkov sploh ni dopuščala. Razpadla je razširjena družina in danes tudi nuklearna družina ne velja več za sodobno. Vsi temelji, na katerih lahko počiva zdrava država, so se skrčili ali pa se majejo pod udarci temnih sil. To namreč nikakor niso le neizogibni pojavi napredne industrijske družbe; to propadanje mehanizmov naravnega reda spodbuja in deloma usmerja skriti sovražnik sveta, o katerem bomo govorili pozneje. Razpadanje naravnega reda lahko opazujemo nepristransko. Nemočno tarnati nad njim, kot je v navadi v meščanskih krogih, je nesmisel; ignorirati ga, kot to radi počnejo völkischovci iz nacionalnega tabora, je neumnost.

Ne moremo se, kot nekatere avtoritarne izobraževalne diktature, naseliti na ostanke teh temeljev in vladati s pištolo v roki! Želimo izkoristiti hrepenenje po naravnem in varnem redu, ki ga je mogoče čutiti povsod, da bi te temelje ustvarili na novo. Ustvariti želimo nekaj novega, ne pa upravljati ostanke starega! Tako nismo fiksirani na državo in njeno obliko (avtoritarno), ampak je naša ideja usmerjena na celotno ljudstvo, je totalitarna.

Nacionalsocializem se dojema kot völkisch in ne kot avtoritarni svetovni nazor, zato je tudi revolucionaren in ne konservativen! Nacionalsocializem je svojevrstna mešanica elitne zavesti in množičnega gibanja. Oboje se pravzaprav medsebojno izključuje, pa vendar tu najdemo le eno od mnogih navideznih nasprotij, ki nacionalsocializmu omogočajo, da doseže svoj edinstveni vpliv in dinamiko. Dejstvo, da v nacionalsocialističnem gibanju ljudje niso istovrstni, temveč enakovredni, da se od osnovnošolca do študenta vsi spoštujejo in spoštujejo, da ne poznamo ponosa na status, temveč le brezpogojno tovarištvo, da je torej - skratka - prihajajoča nacionalna skupnost v nacionalsocialističnem gibanju že vnaprej oblikovana, to je tisto, kar to gibanje dela tako privlačno za mlade in tiste, ki

čutijo, da jim v življenju nekaj manjka. To pa pojasnjuje tudi drugo načelo gibanja:

Nacionalsocialistično gibanje zahteva izključno in neomejeno oblast v Nemčiji!

To je veljalo tako včeraj kot danes in jutri. Nacionalsocializem ni stranka, ki želi priti na oblast, da bi uresničila nek program, ampak v sebi uteleša prihajajočo skupnost, ki se bodisi popolnoma uveljavlja bodisi sploh ne. Tragedija nacionalsocializma je bila, da Adolf Hitler tega ni mogel doseči, ampak je sklenil pakt z reakcijo in žrtvoval Ernsta Röhma. Nacionalsocialistična revolucija ni propadla leta 1939 ob izbruhu vojne, ne v Stalingradu in ne na dan brezpogojne kapitulacije, propadla je zaradi odpovedi drugi revoluciji in nesmiselnega žrtvovanja najbolj zvestih nacionalsocialistov 30. junija 1934!

To načelo je treba danes spoštovati še trdneje kot takrat. Nacionalni socialisti spoštujejo zakone demokracije, vendar ne skrivajo, da ne bodo dovolili nobene opozicije, ko bodo sami na oblasti. Nasprotovanje nacionalsocializmu je nasprotovanje ljudstvu in s tem izdaja ljudstva!

Stranka, ki zase zahteva neomejeno in edino oblast v državi, ki zase zahteva pravico, da oblikuje prihodnjo državo v vejah gibanja že v času boja, takšna stranka potrebuje posebno načelo organizacije. Od vseh drugih strank se razlikujejo naloge, ki si jih zastavlja nacionalsocialistično gibanje: V tem primeru je treba v okviru gibanja že v njegovih vrstah uskladiti vse tokove, razrede in sloje ljudstva, osvojiti srce ljudstva, ga vzgajati in oblikovati model novega Reicha. Da bi vse to lahko uresničil, je Adolf Hitler nekoč za svoje gibanje - Nacionalsocialistično nemško delavsko stranko - ustvaril Führerprinzip, načelo izbire najboljših, osebne pobude in odgovornosti, discipline in reda. To je v bistvu vojaško načelo, ki se je skozi tisočletja izkazalo v največjih izjemnih razmerah, s katerimi se lahko soočijo ljudje in narodi: **Vojna**.

Tudi demokratična država se ne odreka temu načelu, ko gre za vojaško področje. Toda ali demokrati res verjamejo, da so problemi miru manjši od vojnih, da torej anonimno načelo večinskega odločanja, ki ga kot "boljše" preferirajo pred načelom vodje, tu ni primerno? Če ne, zakaj ne "demokratizirajo" vojske, kot so "demokratizirali" politiko? Kakšna strašljiva in hinavska nedoslednost!

Menim, da je načelo vojaškega voditelja nad neodgovornimi naključnimi odločitvami demokracije, in pozivam k njegovemu prenosu v državno sfero. To je pošteno in dosledno. Demokrati pa pravijo, da so večinske odločitve sveto in preverjeno načelo reda, ki mora biti nedotakljivo. Nasprotnike tega načela preganjajo in zapirajo, vendar jim niti v sanjah ne pade na pamet, da bi po teh

svetih načelih vodili svojo vojsko ali policijo.

Demokrate sprašujem resno:

Kje je na primer razlika med vojaškim področjem in upravljanjem nacionalnega gospodarstva, ki ga z veseljem "demokratizirate"? Ali menite, da je lažje voditi vojsko kot državo? Ali pa se še predobro zavedate, da skoraj nihče od vas ne bi mogel ostati pri koritu, če bi moral nositi osebno odgovornost za svoje napačne odločitve? Se ne bojite, da bi ves vaš patetični diletantizem prišel na dan, če se ne bi mogli več zanašati na nobene odločitve volivcev, sestanke upravnih odborov ali resolucije poslanskih skupin, ampak bi morali ljudem pošteno pogledati v oči? Ne veste več, kaj gane ljudi, ne govorite več z ljudmi, ampak s televizijskimi objektivimi, ne izražate svojega iskrenega mnenja, ampak se potegujete za simpatije nevednih! Demokrati ste najbolj odvratna bitja, ki so kdajkoli vodila narod! Mladi v vrstah nacionalsocialističnega gibanja to čutijo in vas pljuvajo!

Seveda ni popolnega načela reda, nacionalsocialistično načelo führerja pa se spopada z eno veliko težavo: **vzgojo sposobne vodstvene elite.**

Po smrti Adolfa Hitlerja ni več "führerja". Po vojni so obstajale le še imitacije Führerja, izkrivljene podobe lastne nečimrnosti! Nacionalsocialistična podtalna organizacija **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** izjavlja, da od smrti Adolfa Hitlerja nihče ne more zahtevati avtoritete, ki je naravno pripadala Führerju na podlagi njegove genialnosti, da biti politični voditelj pomeni nositi večjo odgovornost, pokazati večjo učinkovitost in se žrtvovati bolj kot drugi.

V vrstah NSDAP/AO se führerjevo načelo uresničuje v največji meri, morda celo bolje kot v tretjem rajhu. V vrstah tega podzemnega gibanja nastaja bojovniška elita, ki bo morda kmalu morala prevzeti odgovornost za naše ljudi, za katere ti borci še danes hodijo po zaporih okupatorske republike. Tu se ustvarja nov tip človeka, ki nima nič, ampak prav nič skupnega s pokvarjenimi, odgovornosti se izogibajočimi "dostojanstveniki" zahodnonemške rumpaste države. Novi gospodarji bodo trdi, ponosni na svoja prepričanja in na žrtve, ki so jih morali sprejeti; ljubili bodo svoje ljudi in jih ne bodo izdali; poznali bodo revščino in obup, vendar se bodo naučili, da volja vse preliči. Pregarjanja jih bodo utrjevala, poznali bodo svoje nasprotnike in se z njimi soočali: **ONI SO NOVA NEMCIJA!**

Nacionalsocialistična ideja Volksgemeinschaft vsebuje povsem drugačno idejo revolucije, kot jo je nekoč imela demokracija in kot jo še vedno predstavlja boljševidem. Ko govorimo o revoluciji, za nas nacionalsocialiste ne gre za množično pobijanje, ne za krvave poboje in poravnavanje starih računov, temveč za povsem nov začetek, za spravo vseh Nemcev v nemški državi. Nacionalna

vstaja 30. januarja 1933 je minila, ne da bi se razbilo eno samo okensko steklo. Zagotovo je bila ena najmočnejših revolucij v svetovni zgodovini, zagotovo pa tudi najmanj krvava - ne moremo je primerjati s krvavo krivdo demokratov iz leta 1789 ali boljševiško oktobrsko revolucijo iz leta 1917!

To načelo velja tudi za današnje nacionalsocialistično gibanje. Naša druga revolucija bo velika ponudba sprave, ki bo zajela vse Nemce! Splošna amnestija bo izpraznila zapore, vsakdo bo dobil priložnost, da se izkaže v novi državi vseh Nemcev - tako nekdanji zločinci kot včerajšnji politični nasprotniki. Šele ko bo to zaupanje razočarano, bodo stavkali, kot lahko stavkajo le nacionalsocialisti: **Hitro, ostro, neusmiljeno in temeljito!**

Zločin bo energično zatrt, visoki in nacionalni izdajalci bodo ustreljeni, protinemške sile se bodo borile. Novo, revolucionarno pravosodje bo nadomestilo buržoazno sodstvo in ga bo v skladu s statutom ljudskega sodišča vodilo le eno načelo:

KAR JE PRAV, JE DOBRO ZA NEMŠKI NAROD!

Seveda smo se nacionalsocialisti iz poraza leta 1945 nekaj naučili. Danes vemo, da smo izgubili, ker v nacionalnem besu leta 1933 nismo upoštevali, da je odločilni nasprotnik še vedno živ: **reakcija!**

To je bila reakcija, ki je dokončno premagala nacionalsocializem, zaradi brezna izdaje onemogočila zmago v svetovni vojni in tako nemški narod pahnila v največjo katastrofo v njegovi novejši zgodovini: **v propad.**

V srcih mladih nacionalsocialistov danes gori sovraštvo do reakcije, do tiste klike buržoaznih konservativcev, ki se znajo tako spretno prilagajati in ki se bodo tudi po ponovni zmagi spet vrinili v vrste gibanja, da bi ga potisnili v prepad, ko se bo sreča grozeče obrnila. To se ne sme ponoviti; za to prisego se zavzema na tisoče mladih borcev, ki vedo, kaj je na kocki!

Mi, nacionalsocialisti, tej skupini ne bomo več zaupali in ne bomo več uporabljali njihovih storitev. Buržoazija spada na kup gnoja zgodovine - prihodnost pa pripada revolucionarjem! Vsi mi, nacionalsocialisti, nemški patrioti in borci za svobodo, izpovedujemo idejo druge revolucije. Da lahko nemško osvobodilno gibanje zatre boljševizem, smo dokazali leta 1933; da bo premagalo tudi reakcijo, da bi dokončalo nemško revolucijo, je zapuščina Ernsta Röhma, ki jo bodo izpolnili borci za svobodo nove generacije.

Nacionalni socialisti so socialisti, kar pomeni, da si prizadevajo za nacionalno nemško pot v socialistično skupnost. Prizadevajo si torej za združitev dveh velikih

revolucionarnih tokov našega časa - združitev nacionalizma in socializma. Dokler bodo buržoazni nacionalisti in revolucionarni socialisti drug proti drugemu nastopali kot nepremostljivi sovražniki, bo kapitalistični sistem to sovraštvo izkoristil za svoje preživetje. Ta sistem bo premagalo le revolucionarno gibanje, ki izkorišča eksplozivno naravo nacionalnega vprašanja v enaki meri kot odločno zagovarja interese prikrajšanih. Socializem ni razredni boj. Socializem je skupni boj vseh razredov in slojev naroda za dostojno življenje!

Težave prihodnosti so ogromne. Rešimo jih lahko le, če vsi stopimo skupaj :

Podjetnik in delavec, študent in vajenec, uslužbenec in kmet, združeni z jekleno vezjo enotnega, vseobsegajočega gibanja, katerega strokovnjaki iščejo prave rešitve in iz problemov ne delajo lepila. Delovna sila 80-milijonskega naroda, njena iznajdljivost, delavnost, uporabljena v interesu vseh Nemcev - to je nemški socializem!

Marksisti sumijo, da je hudič kapitalističnega sistema zasebna lastnina nad proizvodnimi sredstvi. Zato nacionalizirajo in verjamejo, da so rešili težavo ter pomagali prebiti se v boljšo prihodnost. Toda v bistvu je vse ostalo enako:

Surovine so drage in redke, ljudje nimajo želje po delu, ogromen načrtovalski aparat sprejema drage in napačne odločitve, gospodarske težave se spreminjajo v stalne krize. Nobeno gospodarstvo, ki so ga vodili marksisti, se ni izkazalo za bolj sposobno od kapitalističnih sistemov na Zahodu. Mnogi sklepajo, da je kapitalizem najboljši, in ponižno sprejemajo njegove krize.

Ste res vse pozabili?

Nacionalsocializem je v samo dveh letih z ulic umaknil šest milijonov brezposelnih; ni bilo stavk in nemški delavec je bil prvič enakopraven državljan in ne več izkoriščan proletarec; podjetniki so ostali lastniki svojih tovarn, centralno upravljanje in vodenje gospodarstva pa je kljub temu zagotavljalo pravičnost; da so lahko delavci prvič množično potovali v tujino, da so bili socialni prejemki zgledni, da so bili vsi poklici spoštovani in da nihče ni gledal zviška na druge zaradi domnevno težkega dela; da je štela uspešnost in ne zaključek šole; da je nemško gospodarstvo delovalo s polno paro in kljub temu niso potrebovali tujih delavcev; da je bila Nemčija neodvisna od svetovnega kapitalističnega gospodarstva in da je bilo vsem dobro; ste Nemci vse to pozabili? To je bil nemški socializem, dosežek le šestih let miru nacionalsocialistične države!

Nisem teoretik in ne želim biti teoretik. Moj namen ni predstaviti nacionalsocialistične ekonomije. Kljub temu pa bi rad na kratko osvetlil nekaj točk, ki sestavljajo razvoj nacionalsocialističnega nacionalnega gospodarstva.

Osrednja točka je ideja korporativne države. Nacionalsocializem ne zanika obstoja različnih slojev in razredov ter njihovih različnih interesov. Vendar pa ne sledi trditvi marksizma, da se morata na koncu soočiti in boriti le dva razreda, buržoazija in proletariat. Prav tako ne sledi kapitalistični trditvi, da mora boj vseh proti vsem, imenovan "prosta igra sil", samodejno pripeljati do najboljše in najbolj pravične rešitve.

Nacionalsocializem meni, da je splošni nadzor nad gospodarstvom nujen, da se prepreči, da bi drage napačne odločitve ušle izpod nadzora, da se ne bi proizvajale popolnoma neuporabne stvari, medtem ko se druge ne bi proizvajale, ker se to finančno ne bi izplačalo. Da bi omogočil splošni nadzor, mora nacionalsocializem končati "prosto igro sil", sedanji gospodarski kaos. Vsa že obstoječa poklicna združenja in interesne skupine bodo vključene v velike institucije, organizirane po objektivnih načelih, v korporacije, v katerih bodo enakopravno zastopani delodajalci, delavci in predstavniki nacionalsocialističnega gibanja. V prihodnje bosta soodločanje in soodgovornost posameznega državljana potekala prek teh korporacij in ne več prek strank, ki se med seboj bojujejo in si stojijo na poti.

Ljudje se ne rodijo v stranke, ampak se rodijo v družino, odraščajo v mestu, vasi, regiji in večino svojega življenja preživijo na delovnem mestu. To so naravni organizmi družbe, v kateri ima posameznik lahko in mora imeti besedo. Stranke so nekaj nenaravnega, razdvajajočega. So anahronistične! Vendar pa prek teh korporacij poteka načrtovanje in nadzor celotnega nacionalnega gospodarstva. Ključ marksistične gospodarske politike je lastništvo nad proizvodnimi sredstvi. Načrtovalski kaos v komunističnih državah je zadosten dokaz nepravilnosti te ideje.

Ključ kapitalistične gospodarske politike je "prosta igra sil". Vse večja kriza zahodnega gospodarstva izpodbija tudi to idejo. Po drugi strani pa je ključ nacionalsocialistične gospodarske politike moč razpolaganja s proizvodnimi sredstvi. To pomeni, da se mora zadevni podjetnik podrediti državnim planskim odločitvam, ki so bile v medsebojnem dogovoru izdelane v korporacijah, in tako nima več proste moči razpolaganja s svojimi proizvodnimi sredstvi, ampak ostaja lastnik, zato je še naprej zainteresiran, da dela dobro in poceni, da bi dobro zaslužil.

To je naš model rešitve, nemški socializem:

Gospodarsko načrtovanje, ki zasebno organiziranemu nacionalnemu gospodarstvu še naprej omogoča svoboden razvoj - v okviru državnih odločitev o načrtovanju. Šele če podjetnik prestopi mejo, se lahko v izjemnih primerih po posvetovanju z njegovo korporacijo imenuje državni

pooblaščenec. V vsakem primeru pa zasebna lastnina ostaja nedotaknjena; je gonilo dobro delujočega nacionalnega gospodarstva. Tako zgrajeno nacionalno gospodarstvo zagotavlja, da so vsi deli nacionalnega življenja lahko usmerjeni v eno smer.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist er immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abendbrot von Mauthausen, Vorkrieg, Vorkrieg und Vorkrieg haben nicht ausgeht, die Karte für das gesamte Volk unseres heiligsten Führers Adolf Hitler zu verschicken.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Vorkrieg und Kampfruf sind schon Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Vorkrieg.

Der Kampf ist zwar nicht geendet, aber die Karte des heiligen Vorkrieg ist heute noch viel geistiger als in der Vergangenheit.

Der wertvolle Gegenstand ist also dabei, die Vorkriegszeit gegen alle weissen Vorkrieg (V) - zu heiligen, keine Mittel und Kampfruf, Überlebend und Kampfruf.

Oh "Kampf" oder "Kampf", ob in "Waldung" oder im "Brennender", ob im "Propagandensaal" "Kampf" oder auf einem "Schlachtfeld" andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko Človeštva (www.mourningtheneicent.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1975 April 26, 2019 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!